

Con Chim Mặc Áo Đỏ

Con chim mặc áo đỏ / có tên Cardinal / nó bay trong trời mưa / đến đậu gờ cửa sổ...

Nó là Chim-Song-Cửa! Nó soi nó trong gương. Nó thấy nó dễ thương...Tôi vẫn thường ngắm nó!

Con chim mặc áo đỏ / thấy có ở Houston / nhiều khi nó rủa lông...tưởng đầu ai đang chải...

Nó...chắc là chim mái, tôi là gã tình si! Tôi yêu nó quá đi...nên thơ hay nhắc tới!

Hỡi chim! Em có mỗi / khi gõ cửa kiếng không? Lòng tấm gương thật trong, bộ lông em thật đỏ!

Tấm kính là...Kính Cổ!

Cardinal...Cổ Nhân!

Đập kính cổ nát lòng / từ ông Vua Tự Đức! (*)

*

Cardinal đẹp thật! Tôi yêu Cardinal! Texas mây mênh mông, tôi yêu nàng...chùng đó...

Texas bao nhiêu gió...Tình tôi chứa bao nhiêu! Cardinal diễm kiều, em khăn điều quân tử!

Tôi đang ngồi tư lự...Cardinal bay qua! Trái đất bao nhiêu hoa, trái tim tôi, em đậu!

Có nhiều hôm trời xấu, em là Đóa Hương Dương! Em là Yêu là Thương! Em muôn Phương một Nhớ!

Con chim mặc áo đỏ...qua cầu áo gió bay!

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ của Vua Tự Đức, Đại Nam Hoàng Đế: "Đập cổ kính ra tìm lấy bóng, xếp tàn y lại để dành hơi!"